

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617200446
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6617200446.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Dušana Kucbela, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E. F., právne zastúpený PETKOV & Co, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, 2/ EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, v konaní o určenie čiastočnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 17Csp/18/2017 - 483 zo dňa 10. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania.

III. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom určil, že Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 04. 11. 2013 v katastri nehnuteľností vedená pod číslom V-873/2013 zo dňa 27. 12. 2013, uzatvorená medzi Prvou stavebnou sporiteľňou ako záložným veriteľom (žalovaným 1/) a A. B., nar. XX. XX. XXXX (žalobca) ako záložcom (ďalej v texte len „Zmluva o zriadení záložného práva“) je voči žalovaným 1/ a 2/ neplatná v časti, ktorou sa zriaďuje záložné právo na pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom vzniknutej v prípade odstúpenia žalovaného od zmluvy o úvere číslo 1424627 zo dňa 08. 11. 2013 (ďalej v texte aj „Zmluva o úvere“) alebo na pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom vzniknutej z dôvodu plnenia žalovaného z neplatného právneho úkonu, respektíve plnenia z právneho úkonu, ktorý odpadol v súvislosti so zmluvou o úvere. V poradí druhým výrokom okresný súd určil, že vo vzťahu k žalovanému 2/ nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Poltár v obci D. E. F., k. ú. D. E. F., zapísané Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, na LV číslo XXXX, a to pozemky KN registra „C“: - parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 11 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 59 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 16 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 52 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 79 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 17 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 165 m², parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia s výmerou 23 m², parcela č. XXXX/X - záhrady s výmerou 55 m², parcela č. XXXX/X - záhrady s výmerou

130 m², parcela č. XXXX/X - záhrady s výmerou 197 m², parcela č. XXXX/X - záhrady s výmerou 240 m² (ďalej v texte aj „nehnutelnosti“); ako aj stavba - rodinný dom súpisné č. 675 postavený na pozemkoch KN registra „C“ s parcelou č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría s výmerou 59 m², parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría s výmerou 79 m², a parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría s výmerou 23 m² (ďalej v texte aj „rodinný dom s pozemkami“), nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného 2/ na základe Zmluvy o zriadení záložného práva. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v poradí tretím výrokom tak, že povinnosť nahradiť trovy konania uložil žalovaným 1/ a 2/ do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania.

2. Okresný súd rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorý sa pôvodnou žalobou zo dňa 16. januára 2017 domáhal určenia čiastočnej neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva, keď už v žalobe žalobca poukázal na to, že v prípade tejto časti Zmluvy o zriadení záložného práva, v ktorej sa zriaďuje záložné právo zabezpečujúce pohľadávku z bezdôvodného obohatenia (časť 1 článku 1 bod 2) ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže v čase uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva bola výška zabezpečenej pohľadávky (pohľadávka z bezdôvodného obohatenia) 0,- Eur, čo je neprímerané výške hodnoty zabezpečenia, t. j. zálohu, ktorého hodnota v tom čase bola približne 50.000,- Eur. Už v tom čase žalobca akcentoval, že Zmluva o úvere neexistuje, keďže s prihladnutím na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zanikla, s účinkami ex tunc (od počiatku), a to odstúpením žalovaného od Zmluvy o úvere v zmysle článku IX bod 11 Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie. Následne vrámcí žalobného návrhu tvrdil, že ak zanikol záväzok z úveru, zaniklo zároveň aj záložné právo zabezpečujúce pohľadávku z úveru s poukazom na ust. § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu nie sú nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom Zmluvy o zriadení záložného práva, záložným právom zaťažené.

3. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom (ďalej aj „pôvodný rozsudok“) rozhodol o žalobe dňa 28. 06. 2008 č. k. 17Csp/18/2017-179 tak, že oba návrhy žalobcu voči žalovanému 1/ zamietol.

4. Na základe odvolania žalobcu následne Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v konaní č. k. 16Co/348/2018-292 rozsudkom zo dňa 28. 11. 2019 prvý výrok pôvodného rozsudku okresného súdu potvrdil a výroky II., III. a IV. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Proti rozhodnutiu krajského súdu (čo do výroku, ktorým bol rozsudok okresného súdu potvrdený) podal žalobca dovolanie dňa 03. 03. 2020, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 7Cdo/79/2020-323 zo dňa 30. 06. 2022 tak, že rozsudok krajského súdu v potvrdzujúcom výroku I. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Uznesením č. k. 16CoCsp/18/2022-343 zo dňa 27. 04. 2023 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zrušil aj prvý výrok pôvodného rozsudku okresného súdu viazaný právnym záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Okresný súd po zrušení jeho pôvodného rozsudku v jeho oboch výrokoch vec opakovane prejednal a procesným postupom uznesením č. k. 17Csp/18/2017- 401 zo dňa 15. 02. 2024 pripustil, aby do konania pristúpil ďalší subjekt, a to EOS KSI Slovensko, s. r. o., ktorý v konaní vystupuje ako žalovaný 2/ a následne uznesením zo dňa 23. 04. 2024 č. k. 17Csp/18/2017-418 pripustil zmenu žaloby.

6. Okresný súd v odôvodnení napadnutého v poradí druhého rozhodnutia aplikujúc ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 48 Občianskeho zákonníka dospel k skutkovému a právnemu záveru, že žalobca dňa 16. 10. 2015 odstúpil od Zmluvy o stavebnom sporení ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to listom, v ktorom uviedol, že Zmluva o stavebnom sporení uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 1/ zaniká ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej v texte aj „VPSS“) článok IX. bod 11. Okresný súd akcentoval, že v Zmluve o úvere číslo 1424627805 v článku II. bod 2.1 je uvedené, že na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver, na základe uzatvorenej Zmluvy o stavebnom sporení. Podľa bodu 2.2 predmetom tejto zmluvy je poskytnutie medziúveru vo výške 40.000,- Eur s tým, že pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj VPSS sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške 23.610,07 Eur. Týmto okresný súd poukázal na akcesorickú povahu Zmluvy o úvere, ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva, k hlavnej zmluve - Zmluve o stavebnom sporení. Žalovaný 1/ dňa 16. 10. 2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú skutočnosť okresný súd ani nerozporoval, avšak zároveň zdôraznil, že týmto listom súčasne žalovaný 1/ odstúpil od Zmluvy o stavebnom sporení v zmysle článku IX. bod 11 VPSS, v dôsledku čoho odstúpil aj od všetkých akcesorických vzťahov. V článku IX. bod 11 sa totiž uvádza,

že žalovaný 1/ má právo, okrem výpovede, aj jednostranne odstúpiť od zmluvy v zmysle § 344 a nasl. Obchodného zákonníka. To, že od zmluvy bolo odstúpené vyplýva podľa okresného súdu aj priamo z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 10. 2015, kde žalovaný v závere uvádza, že Zmluva o stavebnom sporení zaniká ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle VPSS pre fyzické osoby článok IX. bod 11.

7. S prihliadnutím na skutočnosť, že Zmluva o stavebnom sporení uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, aplikoval v konaní ustanovenie §-u 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti okresný súd zdôraznil, že to bol práve žalovaný 1/, ktorý si zvolil spôsob riešenia situácie, keď sa žalobca dostal do omeškania s platením splátok a rozhodol sa zmluvný vzťah ukončiť odstúpením od zmluvy, napriek tomu, že do úvahy prichádzal aj iný postup, napríklad zosplatenie úveru za súčasného zotrvania v zmluvnom vzťahu.

8. Keďže odstúpením od zmluvy zaniká hlavný záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/, neexistencia úverového záväzku podľa okresného súdu spôsobuje, že uzavretá záložná zmluva nemôže zabezpečovať záväzok, ktorý neexistuje. Súčasne s odstúpením od úverovej zmluvy zaniká aj záväzok zo záložnej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Odo/74/2008. Úkonom odstúpenia od úverovej zmluvy došlo preto podľa okresného súdu k jej zániku od počiatku, pričom došlo aj k zániku akcesorického zabezpečovacieho záväzku v podobe záložného práva. Záložná zmluva nemôže zabezpečovať neexistujúci úverový záväzok. Odstúpením od hlavného záväzkového vzťahu preto zanikajú aj akcesorické zmluvy, medzi ktoré nepochybne patrí aj zmluva o medziúvere a Zmluva o zriadení záložného práva, ktoré majú akcesorickú povahu. Zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka, preto, ak sa úverová zmluva od začiatku zrušila, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal. Dôsledkom plnenia zo zrušenia zmluvy, je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko čo plnením z takejto zmluvy nadobudli. Okresný súd preto uzavrel, že keďže neexistuje záväzok, ktorý sa má zabezpečiť, nemôže byť záložná zmluva platná, a keďže úverový záväzok žalobcu zanikol, nemohol ho žalobca ani platne uznať uznaním dlhu zo dňa 04. 01. 2016.

9. Okresný súd sa zaoberal otázkou premlčania nároku žalobcu, pričom mal za to, že deň účinnosti odstúpenia od Zmluvy o stavebnom sporení je aj dňom zániku spornej zmluvy, t. j. deň 16. 10. 2015, kedy začala plynúť dvojiročná premlčacia doba na uplatnenie práva podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý posledný deň pripadol na 16. 10. 2017. Žaloba bola preto podľa neho podaná včas.

10. O náhrade trov konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

11. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/ z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že okresný súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Poukázal najmä na to, že do sporu vstúpil v dôsledku návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania, o ktorom rozhodol okresný súd dňa 15.02.2024. Z uvedeného dôvodu preto ako nová strana sporu žiadal, aby bolo naplnené jeho právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi žalobcu, požiadal o doručenie všetkých týchto podaní v predmetnej veci, avšak žiadne dôkazy ani iné listiny okresný súd nedoručil. Uznal, že mu bola doručená dňa 03.05.2024 žaloba a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez príloh, ku ktorej sa vyjadril dňa 20. mája 2024 a v závere podania upozornil, že napriek jeho žiadosti mu neboli doručené všetky podania a dôkazy strán sporu v nadväznosti na čo mu súd dňa 14.06.2024 doručil jeho vlastné vyjadrenie k žalobe s prílohami, ktoré žalovaný 2/ zaslal súdu, teda žiadne iné listiny a dôkazy mu neboli doručené. Nakoľko napriek jeho výzve mu neboli zo strany súdu až do jeho rozhodnutia vo veci samej doručené prílohy žaloby žalobcu, na základe ktorých súd vydal napadnutý rozsudok, došlo zo strany okresného súdu k jeho nesprávnemu procesnému postupu, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keď nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazmi, na základe ktorých súd rozhodol, čím mu odoprel uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, respektíve reagovať na dôkazy predložené žalobcom.

12. Následne žalovaný 2/ v odvolaní poukázal na to, že účastníkom zmluvy o úvere zo dňa 04.11.2013 nebol len žalobca, ale aj jeho manželka, pričom v podaní voči spoludlžníčke G. B. sa posledný odstavec o zániku zmluvy o stavebnom sporení neuvádza, a teda bez ohľadu na tento bod odvolania nemožno akýmkoľvek výkladom dospieť k záveru, že zmluva zanikla aj voči nej. Zároveň mu nie je

zrejme, akým výkladom či základnou logikou veci dospel okresný súd k záveru, že záložné právo zaniklo napriek tomu, že pohľadávka voči solidárnemu spoludlžníkovi stále existuje. Akcentoval, že v prípade solidárnych dlžníkov môže veriteľ vymáhať pohľadávku od ktoréhokoľvek dlžníka, rovnako môže jednému zo solidárnych dlžníkov dlh odpustiť a v prípade odstúpenia od zmluvy, doručenému len jednému zo solidárnych dlžníkov, nemá toto odstúpenie žiadne právne účinky voči ďalším solidárnym dlžníkom. Navyiac, okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy ním predložené dňa 20. mája 2024, kedy predložil podania zo dňa 16.10.2015 voči žalobcovi aj solidárnej dlžníčke, pričom z obsahu podania nemožno vyvodiť skutkové zistenia konajúceho súdu ohľadom odstúpenia od zmluvy, nakoľko text, ktorý súd cituje vo svojom rozhodnutí sa v predmetnom podaní vôbec nenachádza.

13. Ďalším odvolacím dôvodom žalovaného 2/ je nesprávne právne posúdenie okamihu odstúpenia od zmluvy, nakoľko medzi účastníkmi zmluvy bola dojednaná možnosť od zmluvy odstúpiť tak, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká dňom doručenia oznámenia o odstúpení druhej zmluvnej strane. Zastáva teda názor, že zákonné ustanovenie Občianskeho zákonníka v celom jeho znení nemôže zakladať neprijateľnú zmluvnú podmienku. V prejednávanej veci si totiž žalobca a žalovaný 1/ dojednali možnosť odstúpenia od uzavretej zmluvy v článku 10 s tým, že v prípade, ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy nedôjde k zániku zmluvy od začiatku, ale až doručením tohto odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane, teda dojednali si účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc. Nie je mu preto zrejmé, akým výkladom je možné poprieť právo zmluvných strán na úpravu zmluvných podmienok, ktoré im priznáva priamo Občiansky zákonník vo svojom ustanovení, keď okresný súd nesprávne aplikoval len prvú polovicu vety zákonného ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a druhú polovicu tej istej vety označil za neprijateľnú v spotrebiteľských vzťahoch, a to napriek skutočnosti, že sa jedná o ustanovenie Občianskeho zákonníka, teda ustanovenie, ktoré je pre spotrebiteľa priaznivejšie. Nepovažuje preto za správne, ak dojednanie odstúpenia od zmluvy bolo účastníkmi zmluvy dojednané a okresný súd toto dojednanie vyhodnotil ako neprijateľné a v spotrebiteľských vzťahoch vylúčené, čo je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží len moci zákonodarnej a nie súdnej. V prejednávanej veci došlo zo strany žalovaného jednak k využitiu oprávnenia odstúpiť od zmluvy a k zrušeniu tejto zmluvy so žalobcom došlo v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka dohodou zmluvných strán doručením tohto podania druhej zmluvnej strane. Nároky žalovaného 1/, a teda aktuálne aj jeho nároky vzniknuté pred odstúpením od zmluvy, preto nemožno právne klasifikovať ako nároky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa jedná o nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, keďže k jej zániku došlo až doručením oznámenia o odstúpení od zmluvy. Nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom preto spočíva v tom, že súd použil účelovo len prvú časť právnej normy § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že druhá časť tej istej právnej normy, ktorá zmluvným stranám priznáva právo dojednať si účinky odstúpenia od zmluvy odlišne, podľa názoru súdu nemožno aplikovať z dôvodu ochrany spotrebiteľa, čím samotné zákonné ustanovenie Občianskeho zákonníka označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

14. Vo vzťahu k výroku I., ktorým súd určil čiastočnú neplatnosť záložnej zmluvy žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že právo domáhať sa neplatnosti zmluvy, respektíve čiastočnej neplatnosti zmluvy možno výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, čo v prejednanom prípade nie je splnené. Podľa § 137 písm. d) CSP možno podľa žalovaného 2/ žalobou požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Z tohto ustanovenia vyplýva, že určenie právnej skutočnosti akou je aj platnosť či neplatnosť záložnej zmluvy, prípadne jej časti, respektíve akýchkoľvek právnych úkonov sa možno domáhať za podmienky, že možnosť určenia takejto skutočnosti vyplýva z osobitného právneho predpisu. Poukázal na dôvodovú správu k CSP a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej v texte len „najvyšší súd“) sp. zn. 9Cdo 7/2021.

15. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov žalovaný 2/ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému 2/ náhradu trov konania.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ konštatoval, že považuje napadnutý rozsudok okresného súdu za vecne správny a zákonný, odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom jeho rozsahu potvrdil. Vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku okresného súdu žalobca vo vyjadrení poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 27/2018, v zmysle ktorého žaloba o určenie čiastočnej neplatnosti záložnej zmluvy je žalobou v zmysle § 137 písm. d) CSP a jej procesná prípustnosť vyplýva z osobitného predpisu, a to z ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 3 a § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj ako „ZoOS“). Už najvyšší súd vo vyššie uvedenom v rozhodnutí poukázal na to, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v

osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby podľa najvyššieho súdu preto nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) ZoOS, ako aj § 7 ods. 1 a ods. 2 písm. b) tohto zákona., vrátane § 7 ods. 4 tohto zákona považuje žalobca znenie čast' 1. čl. 1 bod 2 záložnej zmluvy za výsledok nekalej klamlivej praktiky žalovaného ako dodávateľa voči žalobcovi ako spotrebiteľovi a je v zmysle príslušných zákonných ustanovení zakázané a zároveň z povahy veci neplatné. Tým, že žalovaný 1/ odstúpil od zmluvy o stavebnom sporení, rovnaký právny osud postihol aj akcesorické zmluvy závislé od existencie zmluvy o stavebnom sporení (zmluva o úvere, zmluva o zriadení záložného práva). Spotrebiteľom, teda zmluvnou stranou zmluvy o stavebnom sporení v zmysle zmluvy o stavebnom sporení bol výlučne žalobca. Preto, ak žalovaný 1/ v mimoriadnom zosplatnení úveru adresovanému G. B. neuviedol, že odstupuje od zmluvy o stavebnom sporení postupoval správne, keďže s ňou zmluva o stavebnom sporení uzavretá nebola, nebola sporiteľkou. Na tom však nič podľa neho nemení fakt, že odstúpením od zmluvy o stavebnom sporení zo strany žalovaného 1/ došlo s rovnakými účinkami aj k zániku úverovej zmluvy.

17. Na záver žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že pre právne posúdenie veci nie je vôbec podstatné s akými účinkami došlo k odstúpeniu od zmluvy, či s účinkami ex tunc od počiatku alebo ex nunc, teda následne, pretože táto otázka má vplyv len na ustálenie, ku ktorému časovému okamihu sa zmluva považuje za zrušenú, či ku dňu jej uzatvorenia alebo ku dňu účinného odstúpenia. V oboch prípadoch však pohľadávka z bezdôvodného obohatenia vzniká z dôvodu, ktorý dodatočne odpadol a navyše, ako už v minulosti zdôraznil aj odvolací súd v rozhodnutí v konaní sp. zn. 17Co/311/2018, zrušením spornej zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy o stavebnom sporení vznikla medzi stranami zo zákona vzájomne podmienená povinnosť vrátiť si navzájom všetko čo podľa zrušenej zmluvy dostali. Právne posúdenie veci okresným súdom preto nezakladá žiadnu vadu výroku II. v jeho rozsudku, a ak by bola vec posúdená aj takým spôsobom ako to požaduje žalovaný 2/, na meritórnom výsledku to nič nemení. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

18. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doplnil, že trvá na podanom odvolaní a v celom rozsahu sa ho pridržiava. Nestotožňuje sa s vyjadrením žalobcu, nakoľko jeho argumenty nie sú podľa neho v súlade so zákonom ani s obsahom úverovej zmluvy. Má za to, že je úplne bežnou praxou, že úvery zabezpečené záložným právom sú poskytované dvom solidárnym dlžníkom. Navyiac, z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva žiadny osobitný právny predpis, na základe ktorého okresný súd rozhodol o neplatnosti časti záložnej zmluvy, dokonca ani ustanovenia, na ktoré poukazuje žalobca.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v texte len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného 2/ viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu ako vo výroku vecne správny potvrdil.

20. Úvodom odvolací súd akcentuje, že je v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom odvolania, ako aj odvolacími dôvodmi. Prioritne žalovaný 2/ v odvolaní namietal, že ako strana sporu do konania vstúpil v dôsledku návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšej osoby subjektu do konania, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením č. k. 17Csp/18/2017 - 401 zo dňa 15.02.2024. Z uvedeného dôvodu mal právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi žalobcu, a preto požiadal okresný súd o doručenie všetkých podaní dôkazov, ako aj rozhodnutí súdu v predmetnej veci, ktoré mu však doručené neboli, čím dosť došlo k nesprávnemu procesnému postupu okresného súdu do takej miery, že boli porušené jemu patriace procesné práva tým, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko konaním súdu v priamom rozpore s ustanovením § 167 ods. 1 CSP, t. j. nedoručením príloh žaloby žalovanému 2/, došlo k odopretiu jeho práva na oboznámenie sa s dôkazmi protistrany a právom vykonať k nim prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

21. K vyššie uvedenému odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza nasledovné:

Uznesením okresného súdu č. k. 17Csp/18/2017 - 411 zo dňa 15. februára 2024 bol pripustený do konania vstup ďalšieho subjektu, a to žalovaného 2/ na základe tej skutočnosti, že žalovaný 2/ uzavrel so žalovaným 1/ zmluvu o postúpení pohľadávok č. 77/2020. Po právoplatnosti tohto uznesenia, žalovaný 2/ podal dňa 22.03.2024 žiadosť na doručenie listín všetkých písomných podaní, dôkazov, ako aj rozhodnutí súdu v predmetnej veci, aby sa mohol k uvedenému vyjadriť. Zo strany okresného súdu bola dňa 23. apríla 2024 zaslaná žalovanému 2/ výzva na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že k výzve bola pripojená žaloba spolu s prílohami, ako aj vyjadrenie žalovaného z č. l. 141 spisu, vyjadrenie dražobníka z čísla listu 146 spisu, doplnenie vyjadrenia žalovaného 1/ z č. l. 152 spisu, vyjadrenie žalobcu z č. l. 170 spisu, rozsudok z č. l. 179 spisu, ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z č. l. 292. Aj v zmysle doručení k uvedenej písomnej výzve

vyplýva, že žalovanému 2/ bola doručovaná nielen výzva, ale aj žaloba spolu s prílohami, rozsudok z č. I. 179 spisu, z č. I. 292 spisu, z č. I. 141 až 146, 152 až 170 + uznesenie z č. I. 418 + č. I. 391. Napriek tomu žalovaný 2/ v rámci vyjadrenia k žalobe zo dňa 13. mája 2024, ktoré bolo doručené okresnému súdu 20. mája 2024 (č. I. 435 spisu) nenamietal v uvedenom vyjadrení nedoručenie žaloby spolu s prílohami a naopak, predložil podklady preukazujúce platné postúpenie pohľadávky, a to zmluvu o postúpení pohľadávok č. 77/2020, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a poslednú výzvu na úhradu spolu s doručenkami. K uvedenému však žalovaný 2/ doplnil, že mu napriek jeho žiadosti neboli s najväčšou pravdepodobnosťou zo strany súdu doručené všetky podania a dôkazy strán sporu, pričom nekonkretizoval, že by mu nebola doručená žaloba spolu s prílohami. Z obsahu spisu však tento záver nevyplýva. Nemožno neprihliadať ani na samotnú zmluvu o postúpení pohľadávok č. 77/2020, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 01.10.2020, na základe ktorej práve žalovaný 2/ prevzal od žalovaného 1/ pohľadávku voči žalobcovi spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými za odplatu. Žalovaný 1/ sa touto zmluvou zaviazal, že odovzdá postupníkovi, teda žalovanému 2/ originály písomných dokladov, ktoré sa týkajú postúpených pohľadávok, a to v lehote do 25. kalendárnych dní od účinnosti tejto zmluvy (viď článok 4 bod 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok). Zároveň sa žalovaný 1/ zaviazal poskytnúť žalovanému 2/ všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky, pričom špecifikáciu zostatku pohľadávky, respektíve informácie o obratoch na účte do dňa postúpenia poskytne žalovaný 1/ žalovanému 2/ v prípade potreby ich predloženia súdu, respektíve inému štátnemu orgánu, a to na základe písomnej žiadosti postupníka, teda žalovaného 2/ s predložením fotokópie žiadosti súdu. Ostatné informácie poskytne postupca postupníkovi aj na základe žiadosti zaslanej faxom, respektíve na základe žiadosti v emailovej forme. Žalovaný 2/ ako postupník, ktorý sám uvedenú zmluvu uzatváral sa v článku 4 bod 8 zaviazal zabezpečiť zaslanie zmluvy o postúpení pohľadávok súdu, prípadne písomný súhlas postupníka so vstupom do konania, a to bez zbytočného odkladu na žiadosť súdu, a v rámci ktorej sa okrem iného dohodli aj na tom, že ak budú postupované pohľadávky s poskytovaných úverov priznané súdom z iného právneho dôvodu, napríklad z titulu bezdôvodného obohatenia bez ohľadu na právny dôvod sú tieto pohľadávky predmetom postúpenia podľa tejto zmluvy. Odvolací súd uznáva, že vyššie uvedené dojednania medzi postupcom a postupníkom nenahrádzajú povinnosť súdu v súdnom konaní, avšak nemožno ani v konaní na strane žalovaného 2/ vzhliadať stranu sporu bez toho, aby jej bolo známe, že zmluvou o postúpení pohľadávky vstúpila do všetkých práv a povinností žalovaného 1/. Ak by aj odvolací súd pripustil, že prílohy k žalobe, a to konkrétne zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalobcom, dodatok č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalobcom neboli žalovanému 2/ ako prílohy k žalobe doručené, ani v takom prípade nemožno bez ďalšieho dovodiť, že boli postupom okresného súdu porušené práva žalovaného 2/ na spravodlivý súdny proces. Konanie prebiehalo na okresnom súde aj na pojednávaní, prebiehalo teda za zachovania jeho ústnosti a priamosti, kedy na pojednávaní bol žalovaný 2/ prítomný. Až do rozhodnutia vo veci samej mal žalovaný 2/ ako strana sporu možnosť nahliadať do spisu, oboznámiť sa s každou jednotlivou listinou tvoriacou obsah spisového materiálu, mal možnosť oboznámiť sa s obsahom tohto spisu aj osobne, čo však nevyužil. Žalovaný 2/ bol navyše osobne prítomný na pojednávaní pred okresným súdom pred rozhodnutím vo veci samej, ktorého sa zúčastnil tak právny zástupca žalobcu, ako aj právny zástupca žalovaného 2/, ktorý na tomto pojednávaní dňa 10.09.2024 nenamietal procesný postup okresného súdu, konkrétne, že by sa nemal možnosť oboznámiť so žalobou a jej prílohami, resp. obsahom spisu. Naopak, okresný súd (viď zápisnica z pojednávania na č. I. 481) v zápisnici uviedol, že podľa § 204 CSP strany sporu nespochybujú im v priebehu konania doručené listinné dôkazy, ktoré tvoria súčasť spisu, a preto ich súd na pojednávaní nevykonal. Odvolací súd tak nezistil, že by okresný súd neumožnil sporovej strane žalovanému 2/ vyjadriť sa k dôkazu alebo k písomnému podaniu protistrany, či oboznámiť sa s obsahom spisu vrátane žaloby spolu s prílohami, a teda nezistil, že by došlo k takému zásahu do práva na spravodlivý proces, ktorý by vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu bolo potrebné vyhodnotiť ako tak závažné porušenie práva na spravodlivý proces, pre ktoré by bolo potrebné tento nedostatok odvolacím súdom napraviť. Žalovaný 2/ navyše ani v konkrétnostiach neuviedol, s akými dôkazmi nebol oboznámený, ktoré neboli vykonané, a podobne, ak v rozpore s tým je v zápisnici o pojednávaní, na ktorom bol prítomný i právny zástupca žalovaného 2/ konštatované, že strany sporu vrátane žalovaného 2/ nespochybujú im v priebehu konania doručené listinné dôkazy, ktoré tvoria súčasť spisu, preto ich súd na pojednávaní nevykonal. Ani z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného 2/ na pojednávaní vrátane jeho písomných podaní, a to vyjadrení k žalobe po tom, ako bol pribratý do konania, nemožno vyvodit', že by mu bolo upreté právo na prostriedky procesnej obrany a procesného útoku. K argumentácii žalovaného 2/ v tomto smere nemožno prisvedčiť ani z dôvodu obsahu jeho

vyjadrenia pred rozhodnutím vo veci samej, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 20. mája 2024, v rámci ktorého podania sa podrobne vyjadril k otázke účinkov odstúpenia od zmluvy, ako aj k otázke premlčania, ktorou argumentoval žalobca, teda vyjadril sa ku všetkým argumentom žalobcu, ako aj argumentácii, na ktorej založil svoje rozhodnutie okresný súd. Rozhodnutie okresného súdu teda nie je založené na takých skutkových a právnych záveroch, ktoré by žalovanému 2/ neboli v priebehu konania, odkedy vstúpil ako žalovaný 2/ do konania známe. Ak aj žalovaný 2/ v odvolaní poukazoval na ustanovenie § 167 ods. 1 CSP je nutné uviesť, že žalovaný 2/ vstúpil do konania s tým, že prijal stav konania k momentu právoplatnosti uznesenia o pripustení svojho vstupu.

22. Ďalším odvolacím dôvodom žalovaného 2/ bolo nesprávne skutkové zistenie a z toho vyplývajúce nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že účastníkom zmluvy o úvere uzavretej dňa 04. novembra 2013 bol nielen žalobca, ale aj jeho manželka G. B., narodená XX.XX.XXXX. Žalovaný 2/ uznal, že disponuje podaniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.10.2015, avšak v liste zo dňa 16.10.2015, označenom ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa v podaní voči G. B., spoludlžníčke, nenachádza odstavec o zániku zmluvy o stavebnom sporení. Nemožno tak podľa neho dospieť k záveru k akému dospel okresný súd, že zmluva zanikla aj voči druhému spoludlžníkovi. K uvedenej námietke odvolací súd konštatuje, že okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom skutkovom a právnom závere, že hlavnou zmluvou vo vzťahu, ku ktorej následne vyplýva akcesorická povaha Zmluvy o úvere, ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva je Zmluva o stavebnom sporení. Zmluva o stavebnom sporení, od ktorej žalovaný odstúpil, zanikla, a preto rovnaký právny osud postihol aj akcesorické zmluvy závislé od existencie zmluvy o stavebnom sporení. Sporiteľom, teda zmluvnou stranou zmluvy o stavebnom sporení bol výlučne žalobca A. B.. So G. B. zmluva, od ktorej žalovaný 1/ odstúpil, uzavretá nebola. Ak teda žalovaný 1/ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a súčasne odstúpil od Zmluvy o stavebnom sporení, ktorej účastníkom bol iba žalobca, odvolacia argumentácia žalovaného 2/ neobstojí.

23. Nedôvodný je preto aj odkaz žalovaného 2/ v odvolaní na odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Obo 63/2009 zo dňa 20. júla 2010, nakoľko v tam prejednávanom prípade nedošlo k odstúpeniu od zmluvy o stavebnom sporení, ktorú by uzavrel len žalobca. v ktorom prípade bol sporiteľom len žalobca. Z uvedeného dôvodu bolo preto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru síce doručené aj manželke žalobcu, avšak uvedené nemá žiaden dopad na meritum veci, ak zmluva o úvere, ktorej účastníčkou bola aj manželka žalobcu zanikla ako akcesorický právny vzťah vo vzťahu k zmluve o stavebnom sporení, ktorého účastníkom však nebola. Okresný súd v tomto smere vykonal dokazovanie so správnymi skutkovými zisteniami, ako následne prijal správny právny záver.

24. Za nesprávne právne posúdenie považoval žalovaný 2/ v odvolaní aplikáciu ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka okresným súdom. Nie je mu zrejmé, akým výkladom je podľa neho možné poprieť právo zmluvných strán na úpravu zmluvných podmienok, ktoré im priznáva priamo Občiansky zákonník vo svojom ustanovení, nakoľko možnosť dojednaní odlišných účinkov odstúpenia od zmluvy upravuje priamo Občiansky zákonník v § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku, avšak len v tom prípade, ak to nie je účastníkmi dohodnuté inak. Poukázal na to, že žalobca a žalovaný 1/ dojednali možnosť odstúpenia od uzavretej zmluvy v článku X bod 10.20 zmluvy, podľa ktorého v prípade, ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy, nedôjde k zániku zmluvy od začiatku, ale až doručením tohto odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane, t. j. dojednali si účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že odkaz žalovaného 2/ v odvolaní na článok X bod 10.20 zmluvy sa týka zmluvy o úvere (viď č. I. 33 spisu), a nie Zmluvy o stavebnom sporení. Preto následná argumentácia žalovaného 2/, vychádzajúca z neexistujúceho ustanovenia Zmluvy o stavebnom sporení, vrátane dojednaní odlišných účinkov odstúpenia od Zmluvy o stavebnom sporení, neobstojí, vrátane jeho tvrdenia o aplikácii časti právnej normy, či vyslovenia záveru okresným súdom o akejsi neprijateľnosti ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd sa v prípade inštitútu odstúpenia od zmluvy nezaoberal neprijateľnými zmluvnými dojednaniami, ani výkladom ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľa výhodnejšieho, v tomto smere je odvolanie žalovaného 2/ nezrozumiteľné a účelové. Odvolací súd vo vzťahu k právnomu posúdeniu odstúpenia od zmluvy žalovaným 1/ poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu v bode 34. až 36. a v tomto rozsahu na odôvodnenie okresného súdu odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

25. Vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým okresný súd určil čiastočnú neplatnosť Zmluvy o zriadení záložného práva žalovaný 2/ v odvolaní namietal, že určenie tejto čiastočnej neplatnosti zmluvy nevyplýva z osobitného právneho predpisu, a preto žaloba nie je podaná v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Konajúci súd podľa žalovaného 2/ v napadnutom rozhodnutí neuvádza

príslušný osobitný právny predpis, z ktorého by bolo možné určiť čiastočnú neplatnosť záložnej zmluvy. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 9Cdo 7/2021, podľa ktorého nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo 27/2018, ale aj predchádzajúce rozhodnutie sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého žaloba, ktorou sa žalobca majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka postavenie spotrebiteľa, domáha vyslovenia určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, respektíve vyslovenia určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. K tomuto právnomu záveru dospel najvyšší súd, keď výslovne uviedol, že ide v takomto prípade o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisov (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 ZoOS). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi a kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo deklaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť, teda jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Najvyšší súd teda uzavrel, že žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa, pričom povaha takejto žaloby, ako osobitného právneho prostriedku ochrany spotrebiteľa, a teda nie ako určovacej žaloby, bola naznačená už v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo 389/2015. Argumentácia žalovaného 2/ preto ani v tomto rozsahu neobstojí, pričom odvolací súd uznáva, že okresný súd neaplikoval v prejednávanej veci vyššie uvedené ustanovenie § 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, ani § 3 ods. 5 ZoOS, preto odvolací súd pred rozhodnutím vo veci samej zaslal žalobcovi ako aj žalovanému 2/ výzvu v zmysle ustanovenia § 382 CSP, nakoľko mal za to, že na prejednanú vec sa vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo okresným súdom použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Vo vzťahu k výzve, ktorá bola tak žalobcovi, ako aj žalovanému 2/ riadne doručená, žalobca uviedol, že aj podľa jeho presvedčenia sú vo veci aplikovateľné vyššie uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto s ich aplikáciou zo strany odvolacieho súdu súhlasil. Žalovaný 2/, naopak, v rozpore s dôvodmi svojho odvolania, v písomnom vyjadrení k výzve vytykal odvolaciemu súdu, že tento aktuálne mení predmet konania po vydaní rozsudku okresného súdu a mieni rozhodnúť o zmenenom predmete konania v rozpore s procesnými ustanoveniami CSP. Odvolací súd však poznamenáva, že je nevyhnutné rozlišovať predmet konania vo vzťahu k prvému a druhému výroku rozsudku okresného súdu. Pokiaľ ide o výrok I., tento sa týka výslovne neplatnosti (čiastočnej) Zmluvy o zriadení záložného práva, a to v časti, ktorou sa zriaďuje záložné právo na pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, vzniknutej v prípade odstúpenia žalovaného od zmluvy o úvere zo dňa 08.11.2013 alebo na pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom vzniknutej z dôvodu plnenia žalovaného z neplatného právneho úkonu, respektíve plnenia z právneho úkonu, ktorý odpadol v súvislosti so zmluvou o úvere zo dňa 08.11.2013. Žalobca totiž od počiatku tvrdil, že vo vyššie uvedenej časti je zmluva o zriadení záložného práva neplatná z dôvodu neprijateľnosti ním špecifikovanej zmluvnej podmienky, vo vzťahu ku ktorej vyslovil aj najvyšší súd v zrušujúcom uznesení č. k. 7Cdo 79/2020 - 323 zo dňa 30. júna 2022 výslovne povinnosť odvolaciemu súdu zaoberať sa dovolacou námietkou žalobcu, a to, že okresný súd postupoval nesprávne, ak žalobu zamietol s odôvodnením, že nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Žalovaný 2/ však namieta nesprávne právne posúdenie, a to aplikáciu ustanovenia § 137 písm. d) CSP vo svojom odvolaní práve vo vzťahu k výroku I/, ktorým súd určil čiastočnú neplatnosť záložnej zmluvy, avšak nedôvodne, ak z vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/27/2018 vyplýva, že o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisov (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 ZoOS). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Argumentácia žalovaného 2/ v odvolaní je v priamom rozpore s jeho vyjadrením k výzve odvolacieho súdu zo dňa 11.11.2025. Naopak, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho mal žalovaný 2/ za to, že zo strany odvolacieho súdu došlo k zmene žaloby, respektíve k zmene celého predmetu konania, ak odvolací súd konal vo veci a rozhodoval vo vzťahu k výroku I. výslovne viazaný právnym záverom najvyššieho súdu vo vyššie uvedenom rozhodnutí v tejto prejednávanej veci a od podania žaloby sa

žalobca domáhal vyslovenia časti Zmluvy o zriadení záložného práva titulom neprijateľnosti tejto časti zmluvných podmienok s odkazom na ust §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty odvolací súd nepovažuje odvolanie žalovaného 2/ za dôvodné, rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne správne, a preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. Odvolací súd zároveň potvrdil aj rozhodnutie okresného súdu o nároku na náhradu trov konania, keď dôvodne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, teda priznal náhradu trov konania strane podľa pomeru úspechu vo veci. Vo veci bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu okresný súd dôvodne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovi žalovaní 1/ a 2/ do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania.

28. Odvolací súd zároveň rozhodol aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania, v ktorom taktiež vychádzajúc z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania úspešnému žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 2/, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol, a ktorého odvoláciu argumentáciu odvolací súd neprijal.

29. Samostatným výrokom rozhodol odvolací súd aj o náhrade trov dovolacieho konania, ktorým bolo rozhodnutie krajského súdu zrušené a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úspešným v dovolacom konaní bol žalobca vo vzťahu k žalovanému 1/, preto mu odvolací súd priznal trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný 1/ povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania. V tomto rozsahu odvolací súd aplikoval ustanovenie § 453 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).